

— На какви срѣдства?

— Отъ брата си получихъ пари, и съ стотъ рубли, които зимахъ.

— Бѣхте ли на дѣйствителна служба, когато бѣхте въ Едрене?

— Азъ бѣхъ прикомандированъ въ руската армия, въ 50-та дивизия, както сж всичкитѣ бѣлгарски офицери, които ходятъ съ своитѣ униформи.

— Съ какво се ползувахте, за да отектствувате?

— Съ отпускъ, който зимахъ за два мѣсеца, понеже получихъ ревматизмъ. Даде ми се билетъ, и азъ отидохъ. Отъ този отпускъ разрѣши ми се 10 дена да отида задъ граница, и отъ тѣхъ, 3, 4 дена прѣбарахъ въ Едрене. Послѣ се върнахъ въ Одесса, отидохъ на Хаджи Бейския лиманъ и тамъ останахъ около 40 дена.

— Вий зимахте отпускъ, казвате, за да се лѣкувате отъ ревматизмъ. А защо ходихте въ Одринъ?

— Истина азъ имахъ отпускъ за лѣкувание, но братъ ми пишеше да отида въ Одринъ за десетина дни да се видимъ, тъй като той ще отиде тамъ за работа, и за това отидохъ. Видѣхъ се съ брата си и се върнахъ на лимана.

— Ходили ли сте съ Константинъ Попова и Мусевича да испитвате револверитѣ си въ Одесса на края.

— Мусевичъ тогава не бѣше. Азъ и Константинъ Поповъ стрѣляхме. Азъ съ своя собственъ револверъ, а той съ единъ другъ, нѣ какъвъ бѣше, не мож да го помня. Той ме повика, азъ като воененъ, да му не земахъ револвера. Отидохме на края, и въ едно дърво стрѣляше той и азъ.

— На колко шага стрѣляхте, и удачно ли?

— Около 20 шага и удачно стрѣля.

— Въ какво дърво: сухо или сурово?

— Въ сурово дърво, но пулята се повръщаше. Такъвъ бѣше негова револверъ, и моя бѣше Смитъ и Весонъ.

— А пъкъ ний знаемъ, че всичкитѣ куршуми сж прониквали, потъвали сж въ дървото.

— Вий Константинъ Поповъ! Помните ли какъ бѣше?

Подсжд. К. Поповъ: Азъ не съмъ видѣлъ, да сж потъвали въ дървото. А това, което се пише въ дневника на Миларова, то е негова фантазия. Защото, той не е приехтствувалъ. Куршумитѣ влизали въ дървото! това е фантазия.